

Kommunerne vil dog i forhold hertil ikke længere skulle behandle de store komplicerede forureningssager, idet de efter lovforslaget og forslaget til miljøskadeloven vil overgå til de statslige miljøcentre, som miljøskader.

Lovforslaget forventes at medføre et svagt stigende antal påbudssager for tilsynsmyndighederne - primært kommunerne - på såvel miljø- som naturområdet pga. den udvidede mulighed for at udstede påbud på et ubetinget ansvarsgrundlag.

Samlet set skønnes dette at medføre en merudgift på 0,2 millioner kr. for kommunerne.

Regionsrådene skal vurdere om overhængende fare eller skete forureninger i råstofgrave indebærer en miljøskade eller en overhængende fare herfor i et begrænset antal tilfælde. Hertil kommer et begrænset tidsmæssigt merforbrug på at kommentere afgørelser om de pågældende skader, i det omfang disse påklages. Omvendt skal regionerne ikke forestå den videre sagsbehandling af en sag, efter der er truffet afgørelse om, at der foreligger en overhængende fare for en miljøskade eller en miljøskade, idet disse behandles af miljøministeren efter miljøskadeloven. Det skønnes umiddelbart, at udgifter og besparelser for regionsrådene i denne sammenhæng stort set vil udligne hinanden. Regionerne skal dog fremover håndtere alle forureningssager i råstofgravene og ikke alene de jordforureninger, der hidtil har været omfattet af jordforureningsloven. Disse andre forureninger vurderes dog at udgøre en forsvindende lille andel af forureningerne i råstofgravene.

På det statslige niveau forventes lovforslaget generelt at medføre flere klagesager pga. den udvidede klageadgang i lovforslaget, herunder muligheden for at klage til Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet over manglende behandling af en sag, som en sag om en miljøskade.

I forhold til havmiljøloven vil der i et begrænset omfang være meromkostninger for de statslige miljøcentre under Miljøministeriet i forbindelse med håndtering af relevante indberetninger fra Forsvarsministeriet om olie- og kemikalieforurening af havet afhængig af den nærmere aftale om indberetningernes form og indhold samt sagsbehandlingsomkostninger i forbindelse hermed.

5.2. De øvrige lovændringer

Ændringen af lov om kemiske stoffer og produkter (lovforslagets § 5) medfører, at kun én myndighed fører det nødvendige tilsyn med plantebeskyttelsesmidler på jordbrug. Det betyder, at tilsynskompetence overføres fra kommunerne til staten. Det vurderes

ikke at indebære væsentlige eller øgede administrative konsekvenser for det offentlige som helhed. Kommunerne har i 1997 fået kompensation på 300.000 kr. årligt til det samlede tilsyn efter lovens § 46, stk. 1, hvilket i PL 2007 udgør ca. 400.000 kr. på årsbasis. Det forventes, at det samlede tilsyn også fremover vil ligge på dette niveau.

Forslaget til ændring af lov om miljø og genteknologi (lovforslagets § 6, nr. 10) kan potentielt medføre øgede omkostninger til Miljøklagenævnets sagsbehandling, idet der knytter sig nogle ekstra udgifter til de sager, som kræver deltagelse af beskikkede medlemmer. I gennemsnit beløber disse ekstra udgifter sig til ca. 8000 kr. pr. sag. I praksis er det dog usikkert, om forslaget vil få økonomiske og administrative konsekvenser, idet der hidtil ikke er behandlet klagesager på miljø- og genteknologilovens område.

Som følge af direktivets gennemførelse i henhold til fiskeriloven forudses begrænsede merudgifter for Fødevareministeriet, som afholdes inden for Miljøministeriets rammer.

6. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

6.1. Lovforslaget vedrørende gennemførelse af miljøansvarsdirektivet

For andre forureninger end jordforureninger sker der en skærpelse af ansvarsgrundlaget og dermed øges muligheden for at udstede påbud til forurenere på et ubetinget grundlag, hvorfor det som udgangspunkt må forudsættes, at der for disse forureninger i flere tilfælde vil kunne påbydes iværksættelse af afhjælpende foranstaltninger, hvis der er tale om en miljøskade. På havmiljølovens område vurderes omkostningerne ved afværgeforpligtelsen efter de foreslåede regler og påbud om undersøgelser at kunne blive noget større end efter de nugældende regler, idet kravene til afværgeforanstaltninger og undersøgelser især for så vidt angår skader på beskyttede arter og internationale naturbeskyttelsesområder er mere vidtgående.

På vandforsyningslovens område foreslås ansvarsgrundlaget lempet således, at enhver erhvervsmæssig eller offentlig indvinding, bortledning eller anden sænkning af grundvandsstanden, som foretages i overensstemmelse med en udtrykkelig tilladelse, ikke medfører et ubetinget ansvar. For at pådrage sig et ansvar for at bære omkostninger til forebyggelse og afhjælpning af en miljøskade, skal der udvises uforsvarlig adfærd. Det forudses på den baggrund derfor ikke, at lovforslaget medfører store økonomiske konsekvenser.